

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

Pozývame vás teraz sledovať s nami program „Marthe Robin: breathariánska vizionárka“ v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. „Celá moja bytosť sa úžasne zmenila a moja duša, ktorá bola včera ponorená v bezútešnej temnote, sa prebúda k novým perspektívam.“ Toto sú inšpirujúce slová pozoruhodnej breathariánky, Marthe Robin, ktorá nazerala na svoju existenciu na Zemi z jedinečnej perspektívy, ktorá nezahŕňala materiálny zisk či pohodlie. Paralyzovaná od veku 28 rokov, Marthe strávila väčšinu svojho života v malej tmavej izbe vo svojom vidieckom dome vo Francúzsku. Jej existencia na Zemi sa stala oddanosťou Bohu, a musela to byť táto veľká láska, ktorá živila jej telo po dobu 53 rokov, kedy nejedla, nepila a dokonca ani nespala.

Marthe prijala viac než 100 000 návštevníkov, ktorí ju prišli požiadať o jej múdru radu a požehnanie. Okrem toho zakladala školy a sieť centier známych ako Centrá dobročinnosti alebo „Centrá svetla, dobročinnosti a lásky“, ktoré sú teraz rozšírené po svete v 40 rôznych krajinách. Po stretnutí s Marthe Robin u nej doma na periférii dedinky blízko Lyonu, slávny francúzsky filozof Jean Guittou napísal: „Bola sedliačkou na francúzskom vidieku, ktorá 30 rokov neprijala žiadne jedlo ani nápoj, vyživujúc sa namiesto toho výhradne z eucharistie a každý piatok znovu prežívala bolesti Ježišových pašii prostredníctvom jej stigiem... Od nášho prvého stretnutia som pochopil, že Marthe Robin bola vždy ‘sestra dobročinnosti’, pre tisíce návštevníkov.“ Kto je Marthe Robin? Narodila sa v roku 1902 ako Marthe Louise Robin, vyrastala na 10 hektárovej farme asi jednu míľu od Chateauneuf-de-Galaure, malej dedinky na juhu Francúzska. Keď mala len 16 rokov, život Marthe sa dramaticky zmenil. Po páde v kuchyni u nich doma, ochorela na encefalitídu, akútne zápal mozgu. Jej životopisec

a žiadateľ o jej blahorečenie, Otec Bernard Peyrous napísal: „Toto znamenalo hroznú bolesť v jej končatinách, vnútornostiach, hlave a potom postupujúce ochrnutie nôh. Neudialo sa to naraz. Nesmierne trpela.“ Nasledujúcich 10 rokov táto choroba mučila Marthe a všetkých, ktorí boli svedkom jej utrpenia; niekedy utrpenie ustúpilo, len aby sa vrátilo ešte horšie. Marthe raz spomenula, že by nikomu nepriala zažívať to, čo podstupovala. Nebolo to dlho predtým, čo sa Marthe obrátila k Bohu, aby hľadala nejaké svetlo a zmysel vo svojom živote. Napísala krásny Akt odovzdanosti, v ktorom vyjadrila Bohu: „Patrím Tebe, bez výhrad, navždy. Ó Milovaný mojej duše! Si jediný, koho chcem a pre tvoju lásku zriekam sa všetkého.“ V čase, kedy mala Marthe 25 rokov, už viac nemohla nič jesť, a v priebehu jedného roka už viac nemohla prijímať ani žiadne tekutiny. Keď sa lekári snažili dať jej trochu vody, úplne vyšla von jej nosnými dierkami. Takto počas zvyšných 53 rokov života Marthe nekonzumovala vôbec žiadne jedlo ani pitie. Zostaňte prosím s nami na Supreme Master Television. Relácia Medzi Majstrom a žiakmi

bude o chvíľu pokračovať.
Vitajte späť
pri sledovaní relácie
Medzi Majstrom a žiakmi.
Pokračujeme v programe
„Marthe Robin:
breathariánska vizionárka“.
Vo veku 25 rokov,
kedy už Marthe nejedla
žiadne jedlo ani nepila
žiadne nápoje pre svoju
výživu,
jej život nabral významnú
zmenu smeru.
Bola navštívená dvoma
františkánskymi mníchmi,
ktorí boli pozvaní
do jej dediny
miestnym kňazom.
Marthe od nich prijala
Sväté prijímanie
a to naznačilo rozhodujúci
obrat v jej živote.
Nejakým spôsobom
pochopila, že jej utrpenie
môže slúžiť vyššiemu účelu:
„Po mnohých rokoch úzkosti,
po mnohých fyzických
a morálnych skúškach
som si zvolila Ježiša.“
Podobne ako
Sv. František z Assisi,
láska Marthe k Ježišovi
bola taká veľká, že cítila
časť jeho utrpenia
prostredníctvom stigiem,
ktoré sa objavovali
na jej tele každý piatok
po prijatí
Svätého prijímania.
Ochrnutie pokračovalo
a rozšírilo sa na celé
Marthine telo.
V čase, kedy mala
len 28 rokov,
bola Marthe schopná
pohnúť len hlavou,
a palcom a ukazovákom
na jednej z rúk,
pričom sa stále mohla

modliť ruženec.
Nakoniec
prišla aj o možnosť použitia
palca a ukazováka
a úplne ochrnula
na zvyšok svojho života,
pričom bola schopná
iba nepatrne hýbať hlavou.
Navyše,
vo veku 38 rokov
Marthe oslepla.
Avšak,
táto inšpirujúca osobnosť
tým nebola nijako
rušená a nedovolila
svojmu fyzickému utrpeniu
ovládnúť jej život.
Namiesto toho prijala
svoju nezvyčajnú situáciu
a pokračovala
vo svojej úlohe,
tráviac dlhé hodiny
v tichej modlitbe
a v kontakte s Bohom.
Marthe sa nemodlila
za svoj blahobyt a zdravie,
ale pre svet a za ľudí,
ktorí boli skutočne v núdzi,
vrátane kňazov
a všetkých okolo nej,
ktorí sa snažili zo všetkých
síl konať dobro vo svete.
Okrem jej
Aktu odovzdanosti
Marthe učinila niekoľko
dojímavých a úprimných
milodarov Bohu:
„Pane, ponúkam seba,
opäť Ti dávam seba,
za všetky duše na svete...
Aby skrze mňa, Pane,
skrze moju modlitbu,
skrze moju lásku,
skrze moje utrpenie,
skrze moju obeť,
skrze všetky vonkajšie činy,
aké môžem vykonať,
aby skrze celý môj život
bol ich apoštolát
účinnější,

plodnejší,
svätejší,
božskejší.“
Vďaka svojej úprimnosti,
hlbokým modlitbám a láske
k Bohu Marthe získala
veľkú vnútornú silu,
ktorá musela nahradiť
fyzické jedlo,
na ktorom väčšina ľudí
závisí ako zdroji energie.
Jej žiara sa dotkla všetkých,
ktorí s ňou prišli do styku.
Čoskoro začala Marthe
dostávať množstvo listov
a každý list jej bol
starostlivo nahlas prečítaný.
Taktiež do jej vidieckeho
domu začal prichádzať
neustály prúd návštevníkov.
Odhadovalo sa, že pri
Marthe sedelo za jej života
viac než 100 000 ľudí,
hľadajúcich radu, požehnanie
alebo inú útechu,
ktorú mohla poskytnúť.
Jeden slávny
francúzsky filozof,
Jean Guitton, napísal,
aký hlboký dojem v ňom
zanechalo stretnutie
s touto mimoriadnou
malou ženou počas návštevy
v jej malom rodinnom
sedliackom dome.
Ako slávny intelektuál,
Guitton bol fascinovaný
skutočnosťou,
že nikdy nespala.
Dospel k záveru,
že bola „žijúcim mozgom“,
ktorý bol neustále aktívny.
Ale počas stretnutia
s Marthe
si rýchlo uvedomil,
že bola „viac,
oveľa viac než len to.“
Nakoniec, s pomocou
jej duchovného,
Otca Georgesa Fineta,

Marthe objavila komunitu, ktorá sa stala známou ako „Centrá dobročinnosti“ alebo „Centrá svetla, dobročinnosti a lásky“. Spomínajúc na rozhovor s Marthe, si Otec Finet spomenul, že hovorila o nových Turícach lásky, a povedala, že to bude výsledkom oddanosti mnohých ľudí, ktorí nájdu novú a hlbokú vieru a veľkú lásku a zanievanie voči Pánovi. Keď sa jej Otec Finet spýtal, odkiaľ títo ľudia prídu, Marthe odvetila, že budú z mnohých miest a obzvlášť z Centier svetla, dobročinnosti a lásky. Otec Finet vysvetľoval: „Neskôr som pochopil, že Svetlo bolo učením kňaza, ktorý nás mal viesť k Bohu, ktorý je Láskou. Ale aby sme si to uvedomili, musíme najskôr žiť v bratskej Charite. To sme vyjadrovali tým, že sme ich volali Centrá dobročinnosti.“ Marthe potom požiadala Otca Fineta, aby sa k nej pripojil pri zriaďovaní týchto Centier Svetla, s čím on nadšene súhlasil ale do istej miery mal obavy o drobnejšie detaily. Ona ho však uistila, že to bude v poriadku a že Matka Mária sa postará o všetko, od potrebných financií až po zhromaždenie ľudí, ktorí sa zúčastnia

týchto stretnutí. Vskutku, všetko sa vyvíjalo hladko. Marthe dala detailné pokyny, ako majú tieto stretnutia prebiehať. Prostredníctvom jej vnútorného spojenia s Matkou Máriou jej bolo povedané, že tieto stretnutia majú trvať päť dní, pretože tri dni nestačia na zmenu duše. Okrem toho sa majú konať v úplnej tichosti, mimo prejavov kňazov, čo povedie k hlbokému rozjímaniu účastníkov a takto k obnoveniu viery a oddanosti k Bohu. Zvláštny dôraz bol kladený na nekonečnú lásku Boha Otca a na potrebu, aby celé ľudstvo žilo ako Božia rodina. Počas ich rozvoja a rozširovania po svete zostalo poslanie Centier jednoduché a priame, dôverujúc v dobrotivosť Boha a základnú dobrotu ľudí. Marthe sa modlila za kňazov, ktorí sa z celého srdca oddali chodu týchto centier a raz vyhlásila ako časť milodaru: Nech ich Omša je menšia čo do nákladných vonkajších ceremónií, počas ktorých sú zaneprázdnení, zmätení, vzdialení a nech je viac skutkom hlbokej láskyplnosti.“

Takto, žijúc život mála fyzických potešení, dokonca bez potreby jedla či pitia po viac než 50 rokov, Marthe nikdy neprestala myslieť na šťastie a blaho ľudí, ktorí boli okolo nej. Prostredníctvom svojej veľkej lásky a súcitu bola žijúcou pripomienkou, že život môže byť živý zo zdroja energie, ktorý je väčší než to, čo môžeme získať z jedla, ktoré jeme. Marthe sa často modlila k Matke Márii: Nech nič nikdy nenaruší náš mier, ani nás neodvráti od myšlienok na Boha; ale nech nás každá minúta privedie ďalej do hlbok úžasného Tajomstva, až do dňa, kedy naša duša, plne vnímavá k svetlu božskej jednoty, uvidí všetky veci vo večnej Láske a Jednote. Amen.“ Marthe tiež dala niektoré vážne varovania týkajúce sa súčasnej cesty, po ktorej kráča ľudstvo, Francúzsko obzvlášť. Tiež nás ale uistila, že vďaka požehnaniu Boha a dobrej vôli a láske ľudí sa svet stane lepším miestom. Svojím cnostným životom bez jedla sa Marthe Robin pripojila k pozoruhodnej légii duší, ktoré sú vzorom pre ľudí na svete. Stratou fyzických

Titul: TV_1410_Marthe Robin_breathariánska vizionárka

schopností jej tela
bolo Marthe pripomenuté,
aby sa znovu spojila
so svojím vnútorným Ja
a vďaka hlbokkej modlitbe
si vyvinula jasnosť myslenia
a vnútorný zrak,
ktorý jej pomohol dosiahnuť
jej vznešené ideály.
Pripojením sa
na väčší zdroj Lásky
bola Marthe schopná
pomáhať ľuďom na svete
z malého vidieckeho
domčeka na juhu Francúzska.